

อารยธรรมอินเดียสมัย ประวัติศาสตร์

อารยธรรมอินเดียสมัยประวัติศาสตร์ แบ่งเป็น 3 สมัย

1. สมัยมหากาพย์
2. สมัยจกวรรดิ
3. สมัยมุสลิม

ปรัชญาและลัทธิศาสนาของสังคมอินเดีย

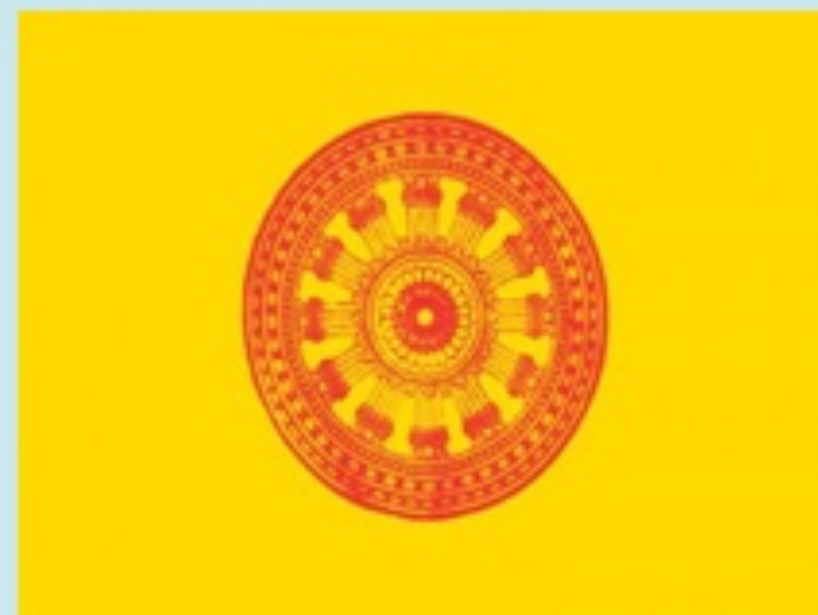
อินเดียเป็นแหล่งกำเนิดศาสนาสำคัญของโลกตะวันออก ได้แก่ ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู พระพุทธศาสนา และศาสนาเชน หลักคำสอนของพระพุทธศาสนาและศาสนาเชน เป็นผลมาจากการคิดไตร่ตรองทางปรัชญา เพื่อแสวงหาสัจจะการดำเนินชีวิต และหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด ส่วนหลักคำสอนของศาสนาพราหมณ์-ฮินดูมีรากฐานมาจากคิดค้นสร้างระบบปรัชญา เพื่อสนับสนุนความเชื่อและความศรัทธาที่มีต่อพระเจ้า ศาสนาพราหมณ์-ฮินดูมีการทำพิธีกรรมบวงสรวงพระเจ้า ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญในการปฏิบัติศาสนกิจ

ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู

ศาสนาเชน

พระพุทธศาสนา

เทพเจ้าของอินเดีย

ในบรรดาเรื่องราวของเทพเจ้าของชนชาติทั้งหลายนั้น เทพเจ้าของอินเดียนับว่ามีเรื่องราวและประวัติความเป็นมาที่ ซับซ้อนมากกว่าชาติอื่น และกล่าวกันว่า ตั้งแต่สมัย ดึกดำบรรพ์ ชนชาติอริยกะ หรืออินเดียอิหร่านที่อพยพไปตั้ง ถิ่นฐานอยู่ในลุ่มแม่น้ำสินธุ มีการนับถือเทพเจ้าและมีคัมภีร์ พระเวทเกิดขึ้น พวกอริยกะ หรืออารยันนั้น แต่เดิมก็นับถือ ธรรมชาติ เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ท้องฟ้า ลม และไฟ ต่อ มามีการกำหนดให้ปวงเทพเกิดมีหน้าที่กันขึ้น โดยตั้งชื่อตาม สิ่งที่เป็นธรรมชาตินั้นๆ แล้วก็เกิดมีหัวหน้าเทพเจ้าขึ้น ดังที่ ปรากรณอยู่ในคัมภีร์พระเวท ซึ่งก็คือพระอินทร์

เทพเจ้าของอินเดีย

พระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ

พิธีบวงสรวงเทวดาของพราหมณ์ในอินเดีย

พระอาทิตย์

พระจันทร์

พระวรุณ

พระอาทิตย์

วัฒนธรรมอินเดีย

1. การเมืองการปกครอง กษัตริย์เป็นเทวราชตามศาสนาพราหมณ์ เกิดระบบเจ้าขุนมูลนายส่วนประมวลกฎหมายพระมนุธรรมศาสตร์ ของอินเดียนั้นเป็นที่มาของกฎหมายตราสามดวงในประเทศไทยและ กฎมณเฑียรบาล
2. ศาสนา ศาสนาพราหมณ์และพระพุทธศาสนาทำให้เกิดประเพณี ต่าง ๆ มากมาย เช่น พระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ โขนจุก หลัगतศพิธราชธรรม
3. ภาษาและวรรณกรรม รับภาษาบาลีและสันสกฤต เพื่อให้เกิด ความเจริญงอกงามทางภาษา แต่ไม่ใช่คำพูด ไม่มีอิทธิพลเหมือน ภาษาตะวันตก วรรณกรรมคือมหากาพย์รามายณะมหาภารตยุทธ และพระไตรปิฎก
4. ศิลปกรรม ส่วนใหญ่เกี่ยวกับศาสนา ได้แก่ การสร้างสถูป เจดีย์ วิหาร พระพุทธรูป จิตรกรรมฝาผนังทำร้ายรำต่าง ๆ

พระเวท มีมาก่อนพุทธกาลราว 1,000 ปีและบางตำราบอกว่า เทพเจ้าดั้งเดิมของพวกเขากระนั้นก็มี พระอินทร์ พระสวามีตรี พระวรุณ และพระยม (พระสวามีตรี คือ ดวงอาทิตย์) ส่วนอีกตำราหนึ่งกล่าวว่า เทพเจ้าที่เก่าที่สุด คือ พระอินทร์ พระพญหส์บดี พระวรุณ และพระยม เทพที่พราหมณ์ยกย่องนั้น มีเพียงไม่กี่องค์ที่ปรากฏอยู่ในพระเวท ซึ่งก็คือพระอินทร์ ที่ถือว่ามีฤทธิ์อำนาจมาก

จากหลักฐานโบราณที่เป็นจารึกบนแผ่นดินเหนียวอายุราว 1,400 ปี ก่อนคริสตกาล เรียกว่าแผ่นจารึก โบกาซ คุย หรือจารึก เทเรีย ซึ่งขุดพบที่ตำบลดังกล่าว ของดินแดนแคป ปาโดเซีย ในตุรกี จารึกนี้ ได้ออกนามเทพเจ้าเป็นพยานถึง 4 องค์ นั่นก็คือ พระอินทร์ (Indra) เทพเจ้าแห่งพลัง มิทระ (Mitra) พระวรุณ (Varuna) และ นาสัตย์ (Nasatya) คือ พระนาสัตย์อัศวิน (Asvins) นับเป็นชื่อเทพเจ้าที่เก่าที่สุดที่ ถูกเอ่ยนาม แสดงว่าลัทธิพราหมณ์ มีมายาวนานยิ่งนัก

สมาชิกกลุ่ม

1.นางจิรวรรณ จันตา	รหัส 005
2.นางสาวจันทร์เพียร แก้วดา	รหัส 035
3.นางประภัสสรา วิทยาชั้นสกุล	รหัส 033
4.นางสาวชนาธิป ใจการุณเลิศดี	รหัส 038
5.นางสาวศิรินกรณ์ สุขะ	รหัส 040
6.นางสาวมาทินี หมื่อแล	รหัส 045